

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

20. Abbates, vbi sunt Ordinum capita, & cæteri superiores Ordinum
Episcopis non subiecti, visitent monasteria & Ecclesias sibi subiectas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Sessio XXV. de Regul. & Monial. Cap. XIX. 383

- ne huius difficultatis vehementer transgressionis regula, seu statutorum probabilitas immineat, & dub. 3, tenet superiorum antequam dispenset subditum ad laxorem Religionem, debere cause huius dispensationis cognitionem praemittere.
32. Regularibus ad strictiorem Religionem transfire voluntibus, si benevolos in ea inueniant receptores, ac deuotionis seruare ducet, non autem aliquius criminis perpetrati pœnam subterfugitur, sufficit petita, licet non obtenta licentia a suis Superioribus, Aldan, *in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 16. num. 1.* vbi refert ita fuisse resolutum per S. Congr. Episcop. sub die 13. Septembris 1583.
33. Religiosi Ordinis Sanctissime Trinitatis non possunt ad alium quemcunque etiam Mendicantum Ordinem se transferre, nisi petita a superioribus licentia, cognataque, & approbata prius ab eadem S. Congregat, transitus causa, ac inuentis in Religione, ad quam transfire intendunt, benevolis receptoribus, nec non seruata, vbi opus fuerit, feliciter recordat Sixti Papa V. constitutione sub die 15. Martij 1516, cuius meminit Tamburin. d. tom. 3. disput. 7. quest. 2. num. 8.
34. Regulares Ordinum Mendicantium non possunt transfire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthusianos, inter quos postmodum Mendicantes huiusmodi iuxta constitutionem Clementis VIII, voce actiuæ, & passiuæ carent, atque ad quavis officia, & ministeria, ac gradus istius Religionis perpetuo inhabiles existunt, ita Aldan, d. tit. 16. num. 3. vbi dicit ita recripsisse eandem S. Congr. Generalis Cartusianorum de mens. Martij 1596. Idem minores oblerantes non posse ad Minimos transfire nisi de licentia summi Papi. & è conuerso per Constit. Pij V. confirmatum a Gregorio XIII. attestatur Tamburin. d. tom. 3. disput. 7. quest. 2. num. 9.
- Patres Societatis IESV post missa vota secundum eorum Constitutiones, non possunt ad aliam Religionem transferri, excepta Catholica, nisi de expressa licentia Praepositi generalis eiusdem Societatis, aut Sedis Apost. Ita Tamburin. d. tom. 3. disput. 7. quest. 2. num. 9.
- Capuccini ad laxorem Religionem absque speciali Sedis Apostol. licentia transfire non possunt: ad Cartusienses vero, seu quemcunque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministeri generalis pro tempore existentis licentia in scriptis obtenta quouis pretextu, aut ex quavis causa transfire non possunt. Ita S. D. N. Urbanus VIII in sua constit. incip. In iuncti, 9. Augusti 1628. cuius meminit Tamburin. d. tom. 3. disput. 7. quest. 2. num. 11. & ex Bartholom. de Vecchis in praxi nouit. dis. 15. dub. 3. num. 6. dicit quod nullus Capuccinus ad Ordinem iancit Francisci de Paula, & nullus frater sancti Francisci de Paula ad Capuccinos vlo vñquam tempore, & quantuncunque int̄ illis causa etiam de licentia suorum Superiorum se transferre potest.
- Cætera, que occurrere possunt circa materiam transfeundi de vna Religione ad aliam, & quis possit licentia concedere, latè tractauit in collect. ad cap. licet 18. de Regularibus, & ibi citatis addo nouissimè Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disput. 7. q. 1. cum seqq.
- ¹ Occultè ferendi habitum, &c.] Vnde Iacob. de Graff. in 35. auctor. decis. p. 1. lib. 3. c. 5. de Regularibus num. 72. Fr. Emman. regular. tom. 2. q. 76. artic. 3. Soart. tom. 5. de censur. disput. 23. sed. 4. num. 34. Valer. Reginald. in praxi fort. parvus. lib. 18. num. 406. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. cap. 7. dub. 4.
- Habitu sine causa occultatem eo modo, ut à circu- 36. stantibus cognosci nequeat, cuius Ordinis Religiosus ille sit, incidere in excommunicationem contra dimitten- tes habitum latam, tradunt Caietan. in summ. verb. excom- municatio. cap. 61. Nauart. in manual. cap. 27. num. 131. Ba- fies 2. 2. disput. 1. quest. 1. 2. punto 1. in fine, Fr. Emman. tom. 1. quest. 2. artic. 2. & tom. 2. quest. 76. artic. 6. notab. 2. Azor. d. part. 1. lib. 12. cap. 13. quest. 5. cap. 16. & cap. 17. quest. 10. Galet. in margarita casuum conscientie, verb. Religiosi. pag. 226. Coriolan. de cassibus reservatis. pars 1. cap. 2. de apostasia. 37. n. 2. Sanchez in procepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. c. 8. num. 63.
- Quod si Regularis deferat habitum cooperatum habi- tu alterius Religionis? Vide Aloys. Ricci. in decis. curia Archiep. Neapolitan. decis. 214. pars 4. & quid si sua Religionis habitu deposito alterius Religionis amictum as- sumat, vide Sanchez d. cap. 8. num. 65.
- Episcopum Monachum teneri portare habitum suum 38. Religionis, nec posse super illum vestibus Episcopali- bus indui, docent Henriquez in summ. lib. 10. cap. 32. §. 5. & cap. 33. in fine, Valent. 2. 2. disput. 10. quest. 3. punto 8. Azor. d. lib. 12. cap. 7. q. 4. Fr. Emman. in summ. par. 2. cap. 10. num. 4. Less. de iust. lib. 2. cap. 40. dub. 1. 4. num. 113. Petri de Ledesma in summ. part. 2. tract. 32. cap. 3. ad fin. Fr. Ioan. à Cruce d. lib. 1. cap. 1. dubit. 4. Sanchez d. lib. 6. cap. 6. num. 22. Bartholom. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 6. quest. 199.
- Religiosum factum Episcopū, si sine causa habitum 39. Religionis deponat, in excommunicationem non incide- re, censem Azor. d. lib. 12. c. 7. quest. 4. Fr. Emman. tom. 2. quest. 58. artic. 3. Sanch. d. cap. 6. num. 23. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 5. quest. 200. Sanctarel. de apostasia. cap. 1. num. 15. Bonac. de clausura. & penit. eam violentibus impositis, q. 2. punto 2. num. 26.
- Contra Maiol. de irregularib. 2. cap. 1. num. 13. Ful. Pa- cian. consil. 132. num. 42. volum. 1. Surd. de alimen. tit. 8. pri- uil. 79. num. 10. Henr. lib. 10. cap. 33. in fine, & alios existi- mantes Episcopum Regulari omittentes habitur, & assumendo illam albam, & candidam vestem, que ab Episcopis exteriori defertur, incurare excommunicationem latam contra Monachos omittentes habitum in cap. 2. ne clerici, vel Monachi. lib. 6.
- Adiutavit Sanchez d. cap. 6. num. 2. & Bartholom. à 40. S. Fausto d. quest. 200. num. 5. quod in Rituale Romano per Clementem VIII. reformato concessum est Episcopis Regularibus, ut retento colore habitus suus Religionis possint se conformare cum Episcopis secularibus in forma, seu figura illius, & ita seruantur modo in praxi.

Abbates, vbi sunt Ordinum Capita, & ceteri superiores Ordinum Episcopis non subiecti, visitent monasteria & Ecclesiæ sibi subiectas.

C A P V T X X .

- ¹ Abbates, & alijs Regularium profecti habent ius visitandi monasteria, aliaque loca sibi subiecta.
- 2 Episcopi non possunt visitare Ecclesiæ Ordinum Militarium exigendo rationem à Rectoribus.

Abbates, qui sunt Ordinum Capita, ac ceteri predicatorum Ordinum Superiores. a Episcopis non subiecti, quibus est in alia inferiora monasteria, Prioratusve legitima iurisdictio, eadem illa sibi subdita monasteria, & Prioratus, suo quisque loco, atque ordine, ex officio visitent, etiam si commendata existant. Quæ cum Ordinum suorum Capitibus subfint, declarat sancta Synodus, in ijs, ^a Supra sess. 2. 1. de refor. cap. 8.

qua alias de visitatione monasteriorum commendatorum definita sunt, non esse comprehensa, teneanturque quicunque predicatorum Ordinum monasterijs presunt, predictos Visitatores recipere, & ilorum ordinationes exequi. Ipsa quoque monasteria, qua sunt Ordinum Capita, iuxta sanctæ Sedis Apostolicæ, & cuiusque Ordinis constitutiones visitentur. Et quamdiu durabunt huiusmodi commendationes claustrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus, Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur. ^b In ceteris

ceteris omnibus prefatorum Ordinum priuilegia, & facultates, quæ ipsorum personas, loca & iura concer-
nunt, firma sunt, & illæsa.

^{1.} **A**bbates, Priors, aliosque Regularium Præfèctos visitandi ius habere monasteria, aliaque sibi subiecta loca, per hunc text. resoluunt Azor. *institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 18. versic. sexto.* & p. 2. lib. 3. cap. 40. queſt. 9. Ego ipſe in collect. ad cap. ultim. numer. 3. de statu Monach.

^{a.} Episcopis non subiecti.] An Episcopi possint visitare 2. Ecclesiæ Ordinum Militarium, exigendo rationem à Recktoribus, & ab economis, visitando Confratras? Negat Fr. Emman. q. regul. tom. 1. q. 36. art. 3.

^{b.} In ceteris omnibus prefatorum Ordinum priuilegia, &c.] Vide Fr. Emman. a. tom. 1. q. 17. art. 9.

Monasteria, & Prioratus prouideantur de personis Regularibus qui vitam monasticam,
& Regularem obseruari faciant, & habitum fuscipere cogantur.

C A P V T X X I .

^{1.} Regulares vnius Ordinis, vel habitus non possunt eligi in Prælatos alterius Ordinis, vel habitus.

^{2.} Reges Hispaniæ vigore induiti Adriani VI. non possunt præsentare ad præfecturas Regulares personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis.

^{3.} Verba hæc sunt consultiua.

4. Commendatarij Abbatarum, seu monasteriorū, quæ capita sunt Ordinum, tenentur intra sex menses Religionem illorum Ordinum solemniter profiteri.

5. Rex Hispaniæ est administrator Ordinum Militarium, & non Magister.

^{a.} Concil. Lateranens sub Leone 10. feb. 9. in Bullo de reformat. curia.

^{b.} Supra seſſ, 34 cap. 17.

Cum pleraque monasteria, ^a etiam Abbatia, Prioratus, & Præposituræ ex mala eorum, quibus commissa fuerunt, administratione non leui paſta fuerint tam in spiritualibus, quam in temporalibus detrimента, cupit sancta Synodus ea ad congruam monastice vita disciplinam omnino renocare, verum adeò dura, difficultisque est præsentium temporum conditio, ut nec statum omnibus, nec commune ubique, quod optaret, remedium possit adhiberi, vt tamen nihil prætermittat, vnde prædictis salubriter aliquando prouideri possit, primum quidem confidit, Sanctissimum Romanum Pontificem pro sua pietate, & prudenter curaturum, quantum hec tempora ferre posse viderit, vt in ijs, quæ nunc commendata reperiuntur, & quo suos conuentus habent, regulares personæ, eiusdem Ordinis expresse professæ, & quo gregi præire, & præesse possint, præficiantur. ^b ^{a.} Quæ verò in posterum vacabunt non nisi regularibus spectatæ virtutis, & sanctitatis conferantur. Quo ad ea verò monasteria, quæ Capita sunt, ac Pri-mates Ordinum, siue Abbataria, siue Prioratus filia illorū Capitum nuncupantur, teneantur illi, qui in præsenti ea in commendam obtinent, nisi sit eis de regulari successore prouisum, & infra sex menses Religionem illorum Ordinum propriam solemniter profiteri, aut ijs cedere, alias commendatæ prædictæ ipso iure vacare censeantur. Ne autem in prædictis omnibus, & singulis aliqua adhiberi posset, mandat sancta Synodus, vt in proutis omnibus dictorum monasteriorum qualitas singulorum nominatum exprimatur, aliterque facta prouisio surreptitia esse censeatur, nullaque subseqüenti poſſeſſione, etiam triennali, adiuetur.

^{1.} **R**egulares vnius Ordinis, vel habitus non posse eligi in Prælatos alterius Ordinis, vel habitus, per Clem. 1. de elec. docent. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. *Abbatia, verba ad quartum, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. num. 78. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 13. q. 11. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 23. art. 11. conclus. 4. Soar. de Relig. tom. 4. tract. 3. lib. 2. o. 3. nu. 11. Fr. Sigism. à Bononia de elec. dub. 60. nu. 4. lul. Lauor. variar. lucubrat. item. 1. tit. 4. cap. 16. nu. 1. 27. Hieron. Roder. in compend. q. regul. resol. 1. 23. nu. 81. Paul. Layman. canon. q. de prælat. ecclesiast. elect. q. 192. resol. 1. Ascan. Tambur. de iure Abbat. 10. 1. disp. 5. q. 11. Fr. Emman. q. regul. tom. 1. q. 52. art. 8. vbi exprefſe tenet extraneos, id est, alterius Religionis alumnos non posse assumi ad prelationes illius Religionis, vbi non sunt professi nisi id auctoritate Apostolica non concedatur, vel cœlitudine introducti sit, vt ex certo alio gremio eligendus assimilatur.*

^{2.} Vide Nauart. commento 3. de Regularib. in priu. nro. 2. & Fr. Emman. d. tom. 2. q. 123. art. 4. afferunt Reges Hispaniæ, quibus Adrianus VI. indulxit ius præsentandi in suis Regni Abbatibus, & alios Prælatos collegiarum, & Regularium, saltem Consistorialium, non potuisse

præfarente, ante, & multo minus post Concil. Trid. ad præfecturas Regulares personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis, reiſt Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 10. num. 14.

^{3.} ^{a.} Quæ verò in posterum, &c.] Hæc verba esse consultiua, docent Flamin. Paris. de regisnat. benefic. lib. 4. q. 5. numer. 2. Stephan. Gratian. discept forens. cap. 1. 2. num. 12.

^{4.} ^{b.} Infra sex menses Religionem, &c.] Habentes, seu obtinentes in commendam monasteria, quæ capita sunt, ac primates Ordinum, siue Abbataria, aut Prioratus, teneantur in a sex menses Religionem illorum Ordinum solemniter profiteri, ac prouide hunc casum excipi à generali lege tradita *sap. hæc ead. seſſ. c. 15.* De profissione non emittenda ante integrum novitiatum annum, tradunt Cordub. in summ. q. 36. Henr. in summ. lib. 13. cap. 40. §. 2. in commento 1st O. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 6. num. 10. Sanc. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. nu. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 88. Et quod Rex Hispaniæ sit administrator Ordinum Militarium, & non Magister, ac prouide non faciat professionem, obseruat Fr. Emman. d. tom. 2. q. 122. art. 3.

Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obseruantur in omnibus cœnobij, monasterijs, & collegijs quorumcunque Regularium, tam virorum, quam mulierum, non obstante quibuscunque priuilegijs, & cura incumbit Episcopis, & alijs Prælatis, & superioribus, vt in text.

C A P V T X X I I .

^{1.} Doctores de materia cap. agentes.

^{2.} Clausuræ precepto tenentur Moniales illorū monaste-

riorū, quibus ante Concil. nūquam admissa fuerat.

^{3.} Moniales conuerſe, & tertiarie professe ad eandem tenentur